

# FUTBOLUN ŞİFRELERİ

Mavisel YENER

roman

BİLGİ YAYINEVİ



## SAHANIN YILDIZLARI

### Kaleci

Lila - Arkadaşları ona "Filenin Sihirbazı" der.

### Savunma

Kerem - Savunmanın bel kemiğidir.

Eren - Hava toplarına hâkimdir.

Yusuf - Pozisyon bilgisi iyidir, doğru yerde olmayı sever.

### Orta Saha

Tuna - Takımın aklıdır, çok düşünür.

Mina - Boş alanları herkesten önce görür.

### Forvet

Doğa - Arkadaşları ona "Kasırga" der, sert şutlarıyla bilinir.

### Yedekler

Elçin - İlk turnuvası, her düdükte heyecandan zıplar.

Mehmet - Beklerken oyunu kafasında oynar.





## FIRTINA

### **Kaleci**

Kaan - *Havalı kurtarışları pek sever.*

### **Savunma**

Berk - *Temaslı oynamayı sever, çok bağıırır.*

Onur - *Sürekli ileri çıkar.*

Tolga - *Rakibi sinirlendirmeye bayılır.*

### **Orta Saha**

Emre - *Takımın temposunu yükseltir.*

Mevsim - *Uzaktan şutlarıyla meşhurdur.*

### **Forvet**

Dicle - *Gösterişli çalımlarda üstüne yoktur.*

### **Yedekler**

Umut - *Oyuna girmek için koçu sıkıştırır.*

Efe - *Yedek kalecidir, güven verir.*







## 1. BÖLÜM

### AYNI SAHANIN İKİ RÜZGÂRI

Okulun arka bahçesindeki toprak saha ve onun hemen yanındaki minik tribün, günün her saatinde farklı bir hikâye anlatırdı. Sabahları sessizdi. Öğle aralarında kalabalık. Ders çıkışlarında ise nefes alıp veren, yaşayan bir kalbe dönüşürdü âdeta. Bu kalbin iki farklı ritmi vardı: Sahanın Yıldızları ve Fırtına.

İki takım aynı okulun beşinci ve altıncı sınıf öğrencilerinden oluşmuştu. Sahaya adım attıklarında sanki iki farklı okulun takımları karşı

karşıya gelirdi. Bunun nedeni yalnızca rekabet değildi. Yaklaşan büyük turnuvaydı.

İlçedeki diğer okulla yapılacak futbol turnuvası için geri sayım başlamıştı. Bu nedenle Sahanın Yıldızları da Fırtına da haftalardır hazırlanıyordu.

Sahanın Yıldızları'nı matematik öğretmeni Cem Koç çalıştırıyordu. O, oyunu bir problem gibi çözdürürdü çocuklara.

Fırtına'nın antrenörü ise beden eğitimi öğretmenlerinden Selim Hoca'ydı. Oldukça disiplinliydi. Isınmadan önce asla topa dokundurtmazdı. Pas çalışmaları, koşu parkurları, taktik tahtası... Hepsi onun işiydi.

İki takımın da haftada üç gün antrenmanı vardı. Zaman zaman aynı sahayı paylaşıyor, biri çalışırken diğeri kenardan izliyordu.

Koşu yarışına dönen ısınmalar... Kim daha sert şut çekecek tartışmaları... Gizli gizli rakibin taktiklerini çözmeye çalışan gözler... Ama işin en heyecanlı tarafı, iki takımın karşı karşıya geldiği hazırlık maçlarıydı. Bu maçlar nere-

deyse bir final maçı kadar heyecanlı geçiyordu. Okulun pencereleri doluyor, tribün yükünü alıyor, herkes aynı soruyu soruyordu: “Bugün kim kazanacak?”

İşte o gün de nefeslerin tutulduğu büyük günlerden biriydi.



## 2. BÖLÜM

### TOPU PAYLAŞMAK

Düdüğün çalmasıyla Sahanın Yıldızları ile Fırtına'nın maçı başladı. Top ortada yavaşça salındıktan sonra Tuna'ya geldi.

Tuna şık bir hareketle topu çekti. Bir çalım. Ardından bir çalım daha. Ayağı hızlıydı. Tam o esnada Mina'nın sesini duydu:

“Pas ver!”

Top Tuna'nın ayağına yapışmış gibiydi. Koşmuyor, topa birlikte sahada dans ediyordu âdeta.

Tel örgülerin arasından süzülen güneş sahada ince çizgiler bırakıyordu. Oyuncuların

ayakları yere her bastığında sahanın tozu hafifçe yükseliyordu.

Sahanın Yıldızları daha ikinci dakikada 1-0 öne geçmeyi başarmıştı. Fırtına'nın oyuncuları tuhaf tuhaf bağırıyor, yükselen sesleriyle içlerindeki korkuyu biraz olsun bastırmaya çalışıyorlardı. Sahadaki en gür ses Emre'ye aitti, takım onu duydukça oyunun temposu yükseliyordu.

Top, Sahanın Yıldızları'na geçmişti. Kerem kaleye sert bir şut çekti. Top fileye gidiyor gibiydi ama... Fırtına'nın kalecisi Kaan havalandı. Sanki zıplamadı da rüzgâr onu kaldırdı. Parmak uçlarıyla topu direğin yanından kornere çeldi. Tribünden aynı anda, "Ooo!" sesi yükseldi. Kaan yere düşerken bile gülümsüyordu. Kurtarmayı değil de sahenin kendisini seviyor gibiydi.



Tuna, Mina'nın aceleci çağrısını bir kez daha duydu:

“Pas veeer!”